

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411201665
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4411201665.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcov: 1/ O.. Z. Z., Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., Z. XX a 2/ O.. S. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom tamtiež, žalobcovia obaja zast. JUDr. Ivanou Starzykovou, advokátkou v Šuranoch, M. R. Štefánika 14, proti žalovaným: 1/ AMADEUS MP, spol. s r.o., so sídlom Šurany, Komenského 66, IČO: 36 511 808, zastúpený doc. JUDr. Ľubomír Fogaš, CSc., advokát so sídlom Bratislava, Kýčerského 5, 2/ L.. N. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., M. 2, a 3/ F.. H. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., O. XX, o uloženie povinnosti zdržať sa konania, o odvolaní žalovaných v 2. a 3. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 06. 02. 2018 č. k. 4C/29/2011-515 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom v I. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovaným v 2. a 3. rade.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie predmetom ktorého bola žaloba žalobcov na uloženie povinnosti žalovaným zdržať sa konania, ktorým by im bránili v uskutočnení a realizácii prípojov na inžinierske siete v zmysle právoplatného stavebného povolenia č. OŽP 02-392/1998-N zo dňa 16.09.1988 vydaného Okresným úradom Nové Zámky - odbor životného prostredia cez parc. č. 20/1 a parc. č. 484/7 v kat. úz. S. k parc. č. 20/2, parc. č. 20/5 a parc. č. 20/8 v kat. úz. S.. Žalobcom v I. a 2. rade uložil povinnosť nahradiť žalovaným v I. - 3. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100% o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že pôvodní žalobcovia sa žalobou zo dňa 02.02.2011 domáhali zriadenia vecného bremena a to priznania práva uloženia inžinierskych sietí (kanalizačnej prípojky, prípojky vodovodu, prípojky plynovodu a elektrickej prípojky) na parc. č. 20/1 a parc. č. 844/7 v prospech vlastníkov pozemkov parc. č. 20/2, parc. č. 20/5 a parc. č. 20/8 podľa Geometrického plánu č. 116/10 vyhotoveným L.. A. O. k nehnuteľnostiam v kat. úz. S. zapísaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX za náhradu. Po pripustení zmeny petitu uznesením zo dňa 09.10.2013 sa predmetom konania stala žaloba o povinnosť zdržať sa konania, ktorým by žalovaní bránili žalobcom uskutočneniu a realizácii prípojok na inžinierske siete v zmysle právoplatného stavebného povolenia č. OŽP 02-392/1998-N vydaného dňa 16.09.1988 Okresným úradom Nové Zámky - odbor životného prostredia cez parcely registra „C“ v kat. úz. S. č. 20/1 a č. 484/7 k parc. č. 20/2, č. 20/5 a č. 20/8. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 20.02.2014, ktorým žalobe pôvodných žalobcov bolo v plnom rozsahu vyhovené, ktorý uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.01.2016 č. k. 25Co/844/2014-352 bol zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Po rozhodnutí druhoinštančného súdu bolo uznesením zo dňa 18.10.2016 vyhovené návrhu žalovanej v 3. rade a pripustený jej vstup do konania na strane žalovaných. Následne písomným podaním zo dňa 27.05.2016 žalobcovia zobrali

svoju žalobu späť a žiadali konanie zastaviť, pričom žalovaní v I. - 3. rade vo svojich podaniach zo dňa 27.06.2016 a zo dňa 01.07.2016 so späťvzatím žaloby nesúhlasili. Opierajúc sa o ust. § 144, § 145 ods. 1 - 3 a § 146 ods. 1 a 2 CSP konštatoval, že späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu, ktoré je však limitované dvoma skutočnosťami a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno, pričom dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov nesie žalovaný s tým, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Poukázal na to, že žalovaní svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby odôvodnili tým, že v prípade zastavenia konania by nebolo možné usporiadať právne vzťahy medzi stranami sporu iným spôsobom, pretože predmetom konania nebolo určenie povinnosti pre žalobcov vypracovať projektovú dokumentáciu na umiestnenie inžinierskych sietí a táto povinnosť vyplývala len zo stavebného povolenia, ktoré bolo vydané inému stavebníkovi, ako sú žalobcovia v 1. a 2. rade a tiež z dôvodu, že žalobcovia sú povinní vyhotoviť projektovú dokumentáciu na umiestnenie inžinierskych sietí a dať im ju odsúhlasiť, pričom bez rozhodnutia vo veci samej by sa neodstránil stav právnej a faktickej neistoty. Dospel k záveru, že námietky žalovaných, ktorými odôvodňujú svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby nie sú opodstatnené. Argumentoval, že v celom konaní žalovaní namietali existujúci stav inžinierskych sietí a prípojok, ktoré sú vedené cez ich parc. č. 484/7 a č. 20/1 kat. úz. S., pričom pôvodní vlastníci parc. č. 20/2, č. 20/5 a č. 20/8 v kat. úz. S. manželka N. ich nadobudli v roku 1998, rodinný dom, ktorý tu bol pôvodne postavený so súhlasom stavebného úradu zbúrali a namiesto neho, na základe riadneho stavebného povolenia zo dňa 16.09.1998 vydaného Okresným úradom Nové Zámky - odbor životného prostredia pod č. OŽP 02-392/1998-N postavili nový rodinný dom, ktorý na základe projektovej dokumentácie bol pripojený na inžinierske siete vedené pod parc. č. 484/7 a parc. č. 20/1 a to elektrické vedenie, keďže na parc. č. 484/7 bol umiestnený elektrický stĺp, ktorý nie je vo vlastníctve žalovaných. Poukázal tiež na to, že v roku 2005, keď žalovaný v I. rade nadobudol parc. č. 484/7 a parc. č. 20/1 tieto inžinierske siete už boli dávno vybudované a žalovaný v I. rade v kúpnej zmluve potvrdil, že mu je táto skutočnosť známa, rovnako ako skutočnosť, že inak ako cez parc. č. 484/7 nie je možné vybudovať k parcelám žalobcov inžinierske siete. Zdôraznil, že v roku 2005 už siete vybudované boli a žalovaný v I. rade tak prevzal nehnuteľnosti už s vybudovanými inžinierskymi sieťami. Neprisvedčil preto argumentom žalovaných, že N. boli povinní vyhotoviť projektovú dokumentáciu na umiestnenie inžinierskych sietí a dať ich odsúhlasiť žalovanému v I. rade, a že sú povinní predložiť žalovanému v I. rade projektovú dokumentáciu skutočného uloženia existujúcich inžinierskych sietí. Mal za to, že žalovaní si protirečia vo svojich námietkach proti späťvzatiu, čo zdôvodňujú tým, že žalobcovia sú povinní dať vypracovať projektovú dokumentáciu a dať ju im odsúhlasiť a naproti tomu priznávajú, že predmetom konania nie je uloženie povinnosť žalobcom na vypracovanie projektovej dokumentácie. Poukázal tiež na to, že z vyjadrenia Mesta S. zo dňa 15.01.2018 vyplýva, že po zmene stavebníka na žalobcov ako nových stavebníkov, nie je potrebné zo strany stavebníka vyhotoviť projektovú dokumentáciu na umiestnenie inžinierskych sietí a dať ju odsúhlasiť žalovanému, pretože nový stavebníci nemajú záujem o umiestnenie elektrickej a plynovej prípojky na parc. č. 20/1 kat. úz. S.. Konštatoval tiež, že žalovaní podali dňa 11.09.2017 žalobu vedenú pod sp. zn. 17C/128/2017, ktorou sa domáhajú odstránenia neoprávnených stavieb a to inžinierskych sietí (všetkých kanalizačných, vodovodných prípojok a elektrickej prípojky) umiestnených na parc. č. 484/7 a parc. č. 20/1 vedených na LV č. XXXX kat. úz. S. v ich vlastníctve a touto žalobou môžu dosiahnuť zosúladenie už existujúcich inžinierskych sietí so stavom podľa projektovej dokumentácie, resp. zosúladenie faktického stavu so stavom právnym. Nevzhladol tak žiaden vážny dôvod brániaci zastaveniu konania, keď dôvody uvádzané žalovanými môžu byť vyriešené i v konaní sp. zn. 17C/128/2017. Zvýraznil, že zastavením konania, keď novými vlastníkmi parc. č. 20/2, parc. č. 20/5 a parc. č. 20/8 sa stali žalobcovia, ktorí sú aj vlastníkmi parc. č. 20/3 a parc. č. 20/4 kat. úz. S., a ktorí nemajú záujem pokračovať v konaní z dôvodu, že majú vyriešené svoje inžinierske siete cez ich parc. č. 20/3 a parc. č. 20/4, nedôjde k zmene vo faktickom stave uloženia inžinierskych sietí na parc. č. 484/7 a parc. č. 20/1 a žalobcovia ani nemajú záujem o uskutočnenie a realizáciu prípojok na inžinierske siete. Okrem toho žalobcovia stratili naliehavý právny záujem na žalobe o uloženie povinnosti zdržať sa konania, ktorým by im žalovaní bránili v uskutočnení a realizácii prípojok na inžinierske siete a teda ani nemôžu osvedčiť naliehavý právny záujem v zmysle § 137 CSP na takejto žalobe, keď realizáciu prípojok na inžinierske siete môžu uskutočniť cez svoj vlastný pozemok. Za situácie, že neboli splnené podmienky pre postup v intenciách § 146 ods. 1 a 2 CSP konanie vo veci zastavil. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 256 ods. 1 CSP a žalovaným v 1. - 3. rade priznal náhradu trov konania voči žalobcom, ktorí späťvzatím žaloby zavinili zastavenie konania s tým, že výška náhrady trov konania bude vyčíslená samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

3. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadli odvolaním žalovaní v 2. a 3. rade, žiadali ho zmeniť a nepripustiť späťvzatie žaloby. Označili ho za nesprávne, s poukazom na existenciu iných väd konania, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatovali, že súd prvej inštancie ignoroval inštrukciu odvolacieho súdu uvedenú v jeho zrušujúcom uznesení, nevysporiadal sa s podstatnou a kľúčovou časťou ich argumentácie, neuviedol svoje úvahy o tom, ako prihliadol na ich záujmy alebo ako sa dôsledky zastavenia konania prejavia z hľadiska faktického a právneho stavu medzi stranami, z ktorého dôvodu odôvodnenie jeho rozhodnutia pôsobí zmätočne a ako účelové vyjadrenie žalobcov, než objektívna argumentácia nestranného a nezávislého súdu. Poukázali na to, že v odôvodnení súd prvej inštancie riešil iba otázku projektovej dokumentácie, čo odôvodnil tým, že poukázal na konanie o odstránenie stavieb, ktoré museli iniciovať, a preto konštatoval, že ich dôvody nepovažoval za tak vážne, ktoré by nemohli byť riešené v konaní pod sp. zn. 17C/128/2017 a tiež tvrdil, že v konaní nie je potrebné pokračovať, pretože žalobcovia už majú vyriešené svoje inžinierske siete. Ani jeden z týchto argumentov však nepovažovali za dôvodný. Uviedli, že konanie pod sp. zn. 17C/128/2017 iniciovali v nadväznosti na výzvu Mesta S. ako stavebného úradu zo dňa 28.07.2017 pod č. 2017/375-10-B, ktorý ich vyzval, aby podali žalobu o odstránenie neoprávnenej stavby a predmetom a účelom konania je tak úplne iný predmet, ako v tomto konaní, pričom je potrebné brať na zreteľ, že ak je možné niektorú otázku vyriešiť meritorne aj v tomto konaní, ktoré už prebieha niekoľko rokov a dokazovanie v ňom výrazne postúpilo, je hospodárne a účelné, aby takáto otázka bola vyriešená práve v tomto konaní a nie, aby bola opätovne predmetom dokazovania v novom konaní, ktoré môže trvať opäť niekoľko rokov. Tvrdili tiež, že žalobcovia nemajú vôbec vyriešené svoje inžinierske siete, čo preukazuje rozhodnutie Mesta S. zo dňa 10.12.2017 pod č. 2015/943-08-T, ktorým bolo prerušené kolaudačné konanie vo veci povolenia užívania ich nehnuteľností. Namietali tiež, že prvoinštančný súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s ich rozhodujúcim argumentom a to, že konanie prebieha od roku 2011, bolo v ňom vykonané rozsiahle dokazovanie, je dôvodom existencie sporného stavu, ako aj právnej a faktickej neistoty a teda nie je možné v takej situácii akceptovať späťvzatie žaloby. V tomto smere neobstojí argument, že žalobcovia vstúpili do konania až v roku 2014, a preto nie sú zodpovední za dlhoročné vedenie súdneho konania, ktorý označili za absurdný, pretože ak by naozaj nemali úmysel pokračovať v konaní, žalobu by zobrali späť ešte v roku 2014. Podľa ich názoru, žalobcovia zobrali späť žalobu práve z dôvodu, že sa chcú vyhnúť vydaniu pre nich negatívneho rozhodnutia, čo naznačil už aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Považovali za nemysliteľné, aby bolo akceptované konanie žalobcov, ktorí po niekoľkých rokoch súdneho konania, kedy je zrejme, že budú neúspešní, zobrali žalobu späť a vyhli sa tak negatívne súdne rozhodnutiu. Vytkli súdu prvoinštančnému súdu i to, že sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobcovia napriek všetkým výhradám, aj naďalej fakticky realizujú stavebné práce, čím porušujú nielen ich práva, ale i stavebný zákon a preukazujú existenciu závažných etických, morálnych, ekonomických a iných motív, pre ktoré bol daný nesúhlas so späťvzatím žaloby. Rovnako sa tak nevysporiadal ani s ich ďalšími podaniami, ktorými preukazujú dôvodnosť svojho nesúhlasu so späťvzatím žaloby napriek tomu, že odvolací súd inštruoval prvoinštančný súd, aby sa vysporiadal aj s podaniami zaslanými počas odvolacieho konania, čo odignoroval. V neposlednom rade namietali nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutého uznesenia, ktoré nespĺňa požiadavky ust. § 220 ods. 2 CSP, čím je konanie postihnuté vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tým je daný dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

4. V doplnku k svojmu odvolaniu poukázali na to, že dňa 15.05.2018 im bolo v konaní sp. zn. 17C/128/2017 doručené vyjadrenie žalobcov, v ktorom uvádzajú, že v prípade inžinierskych sietí prichádza do úvahy zriadenie vecného bremena práva vedenia a uloženia inžinierskych sietí na parc. č. 484/7 a parc. č. 20/1. Znamená to, že tak bude musieť prebehnúť nové súdne konanie o tom, či žalobcovia majú právo na uloženie sietí na ich pozemkoch, a preto chcú v tomto konaní, aby sa jasne deklarovalo, že nemajú právo na zriadenie vecného bremena na parc. č. 484/7 a parc. č. 20/1. V tom spočíva rozdiel medzi zastavením konania a jeho meritórny rozhodnutím, pretože v prípade zastavenia konania budú naďalej v právnej neistote ohľadom existencie práv žalobcov na uloženie sietí a ich právny záujem na meritórnom rozhodnutí je daný snahou vyhnúť sa ďalšiemu niekoľkoročnému sporu s rovnakým predmetom sporu. Naviac skutočnosť, že žalobcovia nemajú vyriešené svoje inžinierske siete preukazuje aj rozhodnutie Mesta S. zo dňa 19.12.2017, ktorým bolo prerušené kolaudačné konanie vo veci povolenia užívania ich nehnuteľností a v ktorom sa uvádza, že stavebný úrad správne konanie prerušuje na dobu do rozhodnutia súdu, resp. dotedy, pokiaľ nedôjde k usporiadaniu vlastníckych vzťahov vo veci prípojok vedených na pozemkoch parc. č. 20/1 a parc. č. 484/7.

5. Žalobcovia ani žalovaný v I. rade sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a na to oprávnenými osobami (§ 362 CSP) prejednal odvolanie žalovaných v 2. a

3. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že ich odvolanie nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania je odvolanie žalovaných v 2. a 3. rade proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo zastavené konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami v priebehu sporu, keď súd prvej inštancie nevzhladol vážne dôvody nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby.

8. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie (§ 146 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsobom usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. V súdnej veci ide už v poradí o druhé rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie zastavené po tom, čo jeho prvé uznesenie zo dňa 18.10.2016 č. k. 4C/29/2011-409 bolo uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.08.2017 č. k. 6Co/31/2017-491 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie pre jeho nepreskúmateľnosť a vady konania. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení už poskytol teoreticko-právny výklad právnej úpravy inštitútu späťvzatia žaloby upravený v ustanoveniach Civilného sporového poriadku (§ 144 - § 146), ktoré na danú vec dopadajú, ako i posudzovania vážnych dôvodov nesúhlasu žalovanej strany so späťvzatím žaloby. Pretože naďalej niet dôvodu na odklon od tohto výkladu, odvolací súd naň len poukazuje a opätovne ho opakovať nebude.

13. Vychádzajúc z obsahu spisu je nepochybné, že konanie v danej veci začalo na základe žaloby pôvodných žalobcov L. P. G. a L. G., ktorou sa voči žalovaným v I. a 2. rade domáhali zriadenia vecného bremena na priznanie práva uloženia inžinierskych sietí (kanalizačnej prípojky, prípojky vodovodu, prípojky plynu, vody a elektrickej prípojky) na parc. č. 20/1 a parc. č. 484/7 v prospech vlastníkov parc. č. 20/2, parc. č. 20/5 a parc. č. 20/8 podľa geometrického plánu č. 116/2010 vyhotovenom L. A. O. k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a na LV č. XXXX kat. úz. S. za náhradu a to 1,50 eura mesačne v prospech žalovaného v 1. rade a 1,50 eura mesačne v prospech žalovaného v 2. rade. Uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 09. 10. 2013 č. k. 4C/29/2011-262 bola pripustená zmena žaloby a predmetom konania sa stala žaloba na uloženie povinnosti žalovaným v I. a 2. rade zdržať sa konania, ktorým by bránili žalobcom uskutočneniu a realizácii prípojok na inžinierske siete v zmysle právoplatného Stavebného povolenia č. OŽP 02-392/1998-N vydaného dňa 16. 09. 1998 Okresným úradom Nové Zámky - odbor životného prostredia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 09. 1998 cez parc. registra „C“ č. 20/1 a parc. č. 484/7 kat. úz. S. k parc. registra „C“ č. 20/2, parc. č. 20/5 a parc. č. 20/8 kat. úz. S.. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 03. 09. 2014 č. k. 4C/29/2011-337 pripustil, aby namiesto pôvodných žalobcov v 1. a 2. rade do konania vstúpili na ich miesto terajší žalobcovia označení v záhlaví tohto rozhodnutia. Vo veci samej súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 20. 02. 2014 č. k. 4C/29/2011-290, ktorým zmenenej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 01. 2016 č. k. 25Co/844/2014-352 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní žalobcovia svojím písomným podaním zo dňa 26. 05. 2016, doručeným súdu prvej inštancie dňa 27. 05. 2016, zobrali žalobu v plnom rozsahu späť a žiadali konanie zastaviť. Na výzvu súdu prvej inštancie žalovaní v I. a 2. rade oznámili, že so späťvzatím žaloby nesúhlasia z dôvodu, že žalobcovia sú povinní vyhotoviť projektovú dokumentáciu na umiestnenie inžinierskych sietí a dať ju im odsúhlasiť, a že späťvzatím žaloby bez rozhodnutia vo veci samej by sa neodstránil stav právnej a faktickej neistoty. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 28. 09. 2016 č. k. 4C/29/2011-405 rozhodol, že nesúhlas žalovaných v I. a 2. rade so späťvzatím žaloby nie je dôvodný. Na základe návrhu žalovanej v 3. rade súd prvej inštancie uznesením zo dňa 18. 10. 2016 č. k. 4C/29/2011-407 pripustil, aby do konania pristúpila na strane žalovaných. Uznesením zo dňa 18.10.2016 č. k. 4C/29/2011-409 súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil a toto uznesenie bolo uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.08.2017 č. k. 6Co/31/2017-491 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. V ďalšom konaní žalobcovia doložili do spisu vyjadrenie Mesta S. zo dňa 15.01.2018, týkajúce sa podmienky č. 3 uvedenej v stavebných povoleniach vydaných pre pôvodných stavebníkov manželov N. k stavbám rodinného domu a predajne nábytku, ktoré sú v súčasnosti ich vlastníctvom a na ktorú podmienku obsiahnutú v rozhodnutí č. 2006/815-05-T zo dňa 22.11.2006 vydanom k stavebným povoleniam zo dňa 16.09.1998 a zo dňa 15.11.2001 sa i žalovaní pri svojom nesúhlase so späťvzatím žaloby odvolávali. Z vyjadrenia vyplýva, že rozhodnutie č. 2006/815/05-T zo dňa 22.1.2006, ktorým bola povolená zmena stavby sa v ňom uvedená podmienka pod bodom 3 týkala

umiestnenia inžinierskych sietí na pozemku parc. č. 20/1 kat. úz. S. a to nezrealizovanej elektrickej a plynovej prípojky, keď vodovodná a kanalizačná prípojka už boli vybudované pôvodnými stavebníkmi N., pričom noví stavebníci nemajú záujem o ich umiestnenie na parc. č. 20/1 kat. úz. S., a preto je táto bezpredmetná. Žalobcovia tak poukazujú i na to, že elektriku a plyn viedli cez pozemky v ich vlastníctve (parc. č. 20/4 a č. 20/2) a nie cez parc. č. 20/1 a č. 484/7 vo vlastníctve žalovaných, pričom iné siete cez pozemky žalovaných boli vybudované ešte v roku 2001 prvými stavebníkmi, tvrdili, že nie je tak dôvod na vedenie súdneho konania proti žalovaným v I. až 3. rade. Súd prvej inštancie sa oboznámil i s obsahom spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17C/128/2017, ktorý dokladuje, že žalovaní v 1. až 3. rade sa v označenom konaní v postavení žalobcov svojou žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 11.09.2017, domáhajú voči žalobcom ako žalovaným v I. a 2. rade uloženia povinnosti na vlastné náklady odstrániť ich inžinierske siete (všetky kanalizačné a vodovodné prípojky a elektrickú prípojku) umiestnené na parc. č. 484/7 a č. 20/1 zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. S. a tiež odstrániť časti stavby súp. č. XX - predajňa postavená na parc. č. 20/3 v kat. úz. S. a časti stavby bez súp. čísla - rozostavaná predajňa nábytku postavená na parc. č. 20/8 kat. úz. S. v rozsahu, v ktorom tieto stavby zasahujú do parc. č. 484/7 a č. 20/1 zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. S. a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že ide o neoprávnené stavby brániace im v riadnom užívaní nehnuteľností. Následne súd prvej inštancie opätovne preskúmaným uznesením konanie vo veci zastavil.

14. Pokiaľ v danom spore žalobcovia vzali svoju žalobu v celom rozsahu späť po začatí pojednávania a nejde o prípad, že určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, súd prvej inštancie správne v intenciách § 146 ods. 1 CSP postupoval, keď s ohľadom na nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby posudzoval prioritne existenciu vážnych dôvodov tohto nesúhlasu. Žalovaní vážne dôvody vzhľadli v tom, že konanie prebieha už od roku 2011, medzi stranami je sporné, či žalobcovia majú právo realizovať na parc. č. 20/1 a č. 484/7 inžinierske siete a zastavenie konania by preto neodstránilo stav právnej a faktickej neistoty, ktorá na ich strane pretrváva už niekoľko rokov. Súd prvej inštancie posúdiac, že nejde o vážne dôvody nesúhlasu na strane žalovaných, čo vyargumentoval v odôvodnení rozhodnutia, konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil. S ohľadom na odvolacie námietky odvolateľov zásadnou otázkou od vyriešenia ktorej bol závislý ďalší postup súdu vo veci je tak posúdenie správnosti záveru súdu prvej inštancie, že nejde o vážne dôvody, pre ktoré žalovaní so späťvzatím žaloby nesúhlasia. I podľa názoru odvolacieho súdu, dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby, uvádzané žalovanými, z hľadiska ich objektívneho posúdenia, nedosahujú intenzitu vážnych dôvodov.

15. I keď niet pochýb o spornosti vzťahu medzi či už pôvodnými alebo súčasnými vlastníkmi parc. č. 20/2, č. 20/5, č. 20/8 a vlastníkmi parcely č. 20/1 a č. 484/7 v súvislosti s inžinierskymi sieťami, zamietajúce rozhodnutie v tejto veci, ktoré žalovaní predpokladajú, by túto spornosť do budúcnosti neodstránilo. V konaní, ktoré možno začať len žalobou, je totiž jeho predmet určovaný konečným žalobným petitom a v danom prípade je vymedzený ako uloženie povinnosti žalovaným zdržať sa konania brániacemu žalobcom uskutočneniu a realizácii prípojok na inžinierske siete cez parc. č. 20/1 a č. 484/7 kat. úz. S., vlastnícky patriace žalovaným. V konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 17C/128/2017 však žalovaní v pozícii žalobcov tvrdia, že na ich sporom dotknutých nehnuteľnostiach sa už nachádzajú inžinierske siete žalobcov (kanalizačná, vodovodná, elektrická prípojka), ktoré sú neoprávnenými stavbami a domáhajú sa im uloženia povinnosti tieto na vlastné náklady odstrániť. Znamená to potom, že práve v tomto konaní o odstránenie, okrem iného i špecifikovaných inžinierskych sietí, bude musieť súd v intenciách § 135c OZ komplexne posúdiť viaceré otázky, napr. či žalobcovia mali k uloženiu inžinierskych sietí na pozemku žalovaných občianskoprávny titul, či neoprávnené zasahujú do vlastníckeho práva žalovaných ako vlastníkov pozemkov, či sú splnené všeobecné predpoklady pre uloženie povinnosti ich odstrániť, či je dôvod pre aplikáciu spôsobu vyrovnania vzťahov medzi stranami sporu zakotvenú v § 135c ods. 3 OZ (zriadenie vecného bremena za náhradu a pod.), čo môže urobiť len po vykonaní potrebného dokazovania presahujúceho rámec dokazovania vykonaného už v teraz prebiehajúcom konaní. Už tým, že zákonodarca vyňal režim neoprávnenej stavby z dosahu § 126 ods. 1 OZ, ktorý by umožňoval neoprávnené postavenie stavby, za ktorú judikatúra považuje i inžinierske siete, na cudzom pozemku riešiť len žalobou na odstránenie stavby deklaroval nielen nutnosť v odôvodnených prípadoch prihladiť aj k oprávneným záujmom vlastníka neoprávnenej stavby, ale tiež všeobecný záujem na tom, aby právne vzťahy medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom neoprávnenej stavby boli postavené na pevnom základe. Je to teda práve konanie vedené pod sp. zn. 17C/128/2017, len v ktorom sa naisto môže odstrániť spornosť vzťahov účastníkov tohto konania. Navyiac, s ohľadom na doterajšie zistenia o tom, že kanalizačná a vodovodná prípojka sú už zrealizované a žalobcovia deklarovali svoj nezáujem viesť plynovú a elektrickú prípojku cez sporom dotknuté pozemky žalovaných, niet predpokladu, že pre meritórne rozhodnutie v tejto veci, by súd musel riešiť prejudiciálnu otázku, ktorá by vyriešila právnu a faktickú neistotu strán sporu v súvislosti s inžinierskymi sieťami. V tomto smere poukaz

žalovaných, že v teraz prebiehajúcom konaní chcú jasne deklarovať, že žalobcovia nemajú právo na zriadenie vecného bremena k inžinierskym sieťam na ich pozemkoch neobstojí, keď zriadenie vecného bremena nie je predmetom tohto konania a túto otázku preto nemožno posudzovať ani ako otázku prejudiciálnu. Rovnako tak neobstojí ani ich odvolávka na snahu vyhnúť sa ďalšiemu, niekoľkoročnému sporu s rovnakým predmetom konania, keďže v konaniach nejde o totožnosť ich predmetu s ohľadom na rozdielnosť uplatnených nárokov. Berúc na zreteľ i charakter uplatneného nároku vo vzťahu k dôsledkom zastavenia konania na hmotnoprávny vzťah strán sporu, ktoré naň nebudú mať dopad, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zdieľa názor, že nie sú dané vážne dôvody na nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby, keď žalovaní v konaní ani nepreukázali iné závažné dôvody opodstatňujúce pokračovanie v spore a meritórne rozhodnutie vo veci. Za danej situácie bol tak dôvodný postup súdu prvej inštancie, ktorý v intenciách § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa §387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v 2. a 3. rade.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).